

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

WOJNA A GOSPODARKA

Wojna współczesna jest zagadnieniem nie tylko czysto militarnym, lecz również w ogromnym stopniu gospodarczym. Wojna pociąga za sobą wzmocniony proces zużycia szeregu dóbr. Żołnierz w czasie wojny spożywa przeciętnie więcej, niż ten sam żołnierz w okresie pokoju, lub w życiu cywilnym; umundurowanie ulega szybszemu niszczeniu; tempo zużycia broni, amunicji oraz technicznych urządzeń, służących celom walki jest bardzo znaczne. Stawia to przed aparatem gospodarczym kraju zadanie odpowiednio szybkiego odtwarzania zużywających przedmiotów zaopatrzenia oraz środków walki. Poza tym powstaje bardzo w dzisiejszych warunkach skomplikowane zadanie zorganizowania oraz sfinansowania odpowiedniego importu z zagranicy.

Wojna więc wymaga wzmocnienia procesów wytwórczych. Dlatego też współczesna mobilizacja wymaga nie tylko uruchomienia rezerw ludzkich i materiałowych, lecz również wciągnięcie do procesów produkcji szeregu nieczynnych sił wytwórczych. W każdym niemal kraju istnieje podczas pokoju pewna większa lub mniejsza rezerwa sił wytwórczych, t. zn. pewna ilość robotników, maszyn, urządzeń, możliwości surowcowych, pozostających poza procesami produkcji. W okresie złej koniunktury rezerwa ta jest

zwykle większa, w okresie ożywienia i pomyślności gospodarczej ulega zmniejszeniu. Zadaniem mobilizacji gospodarczej jest uruchomienie całej tej rezerwy pod kątem widzenia wzmocnienia zdolności kraju do walki.

Każda mobilizacja przypuszcza istnienie planów mobilizacyjnych oraz ścisłą rejestrację i zinventaryzowanie obiektów mobilizacyjnych. To samo należy powiedzieć o mobilizacji gospodarczej. Każde też państwo przygotowujące się do wojny musi posiadać dokładnie przepracowane, dopasowane do możliwości strategicznych i geopolitycznych plany mobilizacji gospodarczej. To planowanie oraz inwentaryzowanie wymaga pewnej centralizacji kierownictwa życiem gospodarczym, pewnego ograniczenia elementów inicjatywy indywidualistycznej oraz ograniczenia liberalizmu polityki gospodarczej. Względy wojskowe są potężnym czynnikiem pchającym gospodarkę współczesną w kierunku etatyzacji, nawet można powiedzieć, w pewnym stopniu w kierunku uspołecznienia.

Z zagadnieniami mobilizacji gospodarczej łączy się bardzo ściśle kwestia ujęcia rozpylonych przedsiębiorstw w ramy branżowego czy też terytorialnego samorządu gospodarczego. Samorząd taki może w okresie wojny stać się aparatem ułatwiają-

cym państwu centralistyczne kierowanie życiem gospodarczym. Wadzący, że Niemcy podczas wojny światowej usiłują ująć cały przemysł w związki branżowe, lub nawet w organizacje o charakterze kartelowym. Znana jest rola, którą w tej akcji odegrał jeden z największych niemieckich talentów organizacyjnych na terenie wielkiego przemysłu oraz międzynarodowych finansów mianowicie Walter Rathenau (notabene Żyd z pochodzenia). Te same usiłowania centralistycznego kierowania życiem gospodarczym znajdują swój wyraz w polityce Lloyd George'a jako ministra zaopatrzenia W. Brytanii podczas wojny światowej, jakkolwiek Lloyd-George jest przecież leaderem liberałów.

To samo zresztą widzimy dzisiaj. Gała t. zw. stanowa organizacja życia gospodarczego w Niemczech ma pierwszorzędne znaczenie mobilizacyjne. Również włoskie korporacje, łączące w jednych organizacjach przedsiębiorców z robotnikami, mają na względzie cele gospodarczo-wojskowe i — jak twierdzi znawcy — odegrały niepoślednią rolę podczas wojny abisyńskiej. Coraz większe tendencje w kierunku zorganizowania życia gospodarczego pod kątem widzenia potrzeb wojennych wykazuje również polityka gospodarcza państw zachodnich. Od września hasłem naczelnym angielskiej polityki

gospodarczej jest hasło gospodarczego pogotowia (połscy of economic preparedness). Pod naciskiem konieczności obronnych Anglia coraz bardziej zrywa z tradycyjnym liberalizmem. Berlin ski „Wirtschaftsdienst“ pisał niedawno, że w Anglii rozpoczął się okres nowego wojennym celem podrażnianego merkantylizmu. We Francji przygotowania mobilizacji gospodarczej są w pełnym toku. Wydane w ciągu marca i kwietnia dekrety regulują szereg spraw pod tym względem. Dekret z dn. 20 marca br. tworzy państwowe kierownictwo gospodarki obronnej, które może swoim dyrektywom podporządkować niemal każdą gałąź produkcji. Dekret z dnia 1 kwietnia br. rozszerza bardzo znacznie pojęcie przemysłu wojennego ustanawiając, że wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego mają być traktowane narówni z zakładami wytwarzającymi uzbrojenie.

Było by rzeczą interesującą porównać jak się pod względem mobilizacji gospodarczej przedstawia się zdolność krajów osi oraz krajów zachodnich. Biorąc rzecz z największym skrócie można powiedzieć, że plusem krajów osi jest bardzo dokładnie rozpracowana organizacja gospodarki mobilizacyjnej. Właściwie mówiąc już od kilku lat ekonomika krajów osi, a szczególnie Niemiec, nosi charakter gospodarki wo-

jennej. Tymczasem mobilizacja gospodarcza krajów zachodnich jest dopiero w swoich początkach. Lecz tu tkwi również jedna ze słabych stron krajów osi. Niemcy, np., pracują dziś z pełnym napięciem wszystkich swoich sił wytwórczych, mają więc stosunkowo nieduże możliwości rozszerzenia produkcji. Tymczasem rezerwy gospodarcze krajów zachodnich są ogromne. Niemcy odczuwają brak sił roboczych. Ewentualna mobilizacja była by pod tym względem czynnikiem osłabiającym ich zdolności produkcyjne. Tymczasem rezerwa sił roboczych Anglii wynosi — według oceny niemieckiej prasy gospodarczej — około 1,7 miliona ludzi. Niemieckie urządzenia i maszyny są wykorzystywane nie ma! stopniowo, tymczasem Anglia i Francja mają pod tym względem jeszcze duże możliwości.

Szczególnie jaskrawo różnice sytuacji gospodarczej państw osi, państw tzw. demokratycznych, występują w dziedzinie surowcowej. Zarówno Niemcy i Włochy jak Francja i Anglia muszą importować szereg podstawowych surowców przemysłowych. Nie ulega wątpliwości, że wszystkie te państwa mają duże zapasy surowców na wypadek wojny. Lecz w wypadku przeciągania się wojny Francja i Anglia

(Dokończenie na str. 3)

St. Swian.

Nowa prowokacja w Gdańsku

Rozbębne i wykrętne wyjaśnienia policji w sprawie uwiezienia polskiego insp. celnego

GDANSK (Pat). W nocy z 9 na 10 bm. zaginął w Gdańsku polski inspektor celny Lipiński. Prezydium policji, do którego zwrócił się inspektor celny o informację o Lipińskim, oświadczyło, że Lipiński został aresztowany. Na zapytanie o powód za-

aresztowania, prezydium policji początkowo odmówiło wyjaśnienia, następnie zaś podało, że Lipiński jest w areszcie śledczym rzekomo pod zarzutem opilstwa.

Wczoraj natomiast w Gdańsku została podana wiadomość, że Lipiński

został aresztowany przez władze gdańskie pod zarzutem zamiaru uprowadzenia do Polski 2 członków formacji narodowo - socjalistycznej S.

Tłumaczenie to musi być uważane za niepoważne gdyż nie do pomyślenia jest fakt, aby Lipiński mógł w

środku miasta Gdańska, gdzie został zaaresztowany, chcieć ująć i uprowadzić do Polski 2 członków partii hitlerowskiej.

Komisarz Generalny R. P. podjął energiczne kroki wobec Senatu W. Miasta w sprawie Lipińskiego.

P. Prezydent w COP - e

MOŚCICE, (PAT). — Pierwszy dzień swego pobytu na terenie Centralnego Okręgu Przemysłowego Pan Prezydent R. P. w toczniu p. wicepremiera Kwiatkowskiego, min. Romka, min. Ulrycha, wiceministra Litwinowicza i swity poświęcił szczegółowe mu wiedzeniu nowych, na wielką skalę zakrojonych, inwestycji państwowych zakładów związków azotowych w Mościcach. Wyjaśnień udzielał Pan Prezydentowi dyr. Benedek i dyr. Wowkonowicz.

Pan Prezydent R. P. wyjechał po południu samochodem w towarzystwie otoczenia do Rożnowa, gdzie zapoznał się z postępiami pracy przy budowie wielkiej zapory wodnej na Dunaju.

Po zwiedzeniu dokładnym budowy Pan Prezydent wraz z małżonką i towarzyszącymi mu członkami rządu i swity powrócił do Mościc.

Ofensywa gospodarcza Angli i Francji w Jugosławii

BIAŁOGRÓD, (PAT). — Koła gospodarcze Anglii opracowały wedle doniesień prasy białogrodzkiej — plan poszerzenia współpracy ekonomicznej między Wielką Brytanią i Jugosławią. Jest rzeczą prawdopodobną, iż niebawem dojdzie do skutku konferencja angielsko-jugosłowiańska.

Przewidywane jest również, iż we wrześniu br. rozpoczyna się w Paryżu rokowania handlowe pomiędzy Francją i Jugosławią.

Dopóki siła jest arbitrem

Oświadczenia lorda Halifaxa na temat polityki zagranicznej Anglii

LONDYN (Pat). Izba Lordów zakończyła debatę nad polityką zagraniczną. Po szeregu mówców zabrał głos lord Halifax aby w imieniu rządu zamknąć debatę.

Dotykając **ROKOWAN Z ROSJĄ SOWIECKĄ** Halifax uchylił się od wszelkiej dyskusji zasadniczej na ten temat podkreślając, że byłaby to dyskusja akademicka, albowiem rząd brytyjski drogę kursu politycznego o brał i od niej odstąpić nie może. Rokowania z rządem sowieckim zostają znów w Moskwie wznowione. Dyrektor Strang we środę przybywa do Moskwy.

Czy nam jest to przyjemne, czy nie, oświadczył lord Halifax, musimy się zgodzić z tym, że w obecnym roku pańskim 1939 ŻYJEMY POD ZNAKIEM POLITYKI SIŁY, że sprawa co do której musimy się zdecydować polega na tym, aby ustalić, jakie są te cele, do których gotowi jesteśmy zastosować siłę tak długo, dopóki siła jest arbitrem czy siła z naszej strony zastosowana ma być na rzecz utrzymania takich przesłanek, jak sprawiedliwość i porządek, od których zależy społeczność ludzka, czy też celem niszczenia ich. Jeśli poglądy nasze polegają na tym, że nie możemy pozwolić na to, aby przesłanki te zostały z tego świata, niewątpliwie wzmocnimy się przygotowani, aby siłę przeciwstawić siłą.

NA TEMAT **GDANSKA** lord Halifax oświadczył co następuje: skomplikowana istota zagadnienia gdańskiego wymaga największej dozy cierpliwości i wstrzeźliwości, o ile ma się zapobiec najbardziej brzemiennej i niebezpiecznym skutkom. Wydaje mi się, że nie można dziś uczynić nic lepszego, jak podkreślić stanowisko rządu J. K. Mości w sposób, w jaki zdefiniował je w swoim czasie premier Chamberlain.

Przechodząc do sytuacji **NA DALEKIM WSCHODZIE** lord Halifax podkreślił, że rząd brytyjski bynajmniej nie jest obojętny wobec walki jaka się tam toczy między Japonią i Chinami. W pogłoskach jakoby rząd brytyjski zamierzał wycofać swe wojska z Szanghaju nie ma ani cienia prawdy. Dowódca floty brytyjskiej na wodach chińskich ma pełnomocnictwa do przesuwania okrętów wojennych z miejsca na miejsce odpowiednio do potrzeb chwili. Rząd brytyjski nie przyjmuje argumentacji jańskich władz wojskowych rzekomo wielkiej konieczności uzasadniających akty ograniczenia praw i interesów brytyjskich, zwłaszcza na tych obszarach, gdzie operacje wojenne się obecnie zakończyły tymczasem rząd brytyjski nie zamierza uznać jednostronnych zmian w układach i instytucjach międzynarodowych obowiązujących na Dalekim Wschodzie.

Chwila obecna nie nadaje się — zdaniem ministra — do rozważania zagadnień rekonstrukcji porządku międzynarodowego w ramach Ligi Narodów. Polityka brytyjska nie grozi nikomu i nie dąży do żadnych ukrytych celów, pragnie uczynić jasnym wobec świata, że jeżeli zastosowana zostanie dzisiaj siła, to ci, którzy ją zastosują, liczyć się muszą z tym, że siła przeciwstawi się siłą.

DUCH NARODU WYSP BRYTYJSKICH jest dziś o wiele bardziej mocny i zjednoczony niż był w r. 1914. Obecna propaganda zawsze pomija jedną rzecz z powodów oczywiście nie budzących wątpliwości, a mianowicie że żadne z naszych zobowiązań nigdy nie zostanie zastosowane jeśli niedzie nie zaistnieje żaden mącieliel pokoju przy zastosowaniu przemocy.

O ile nie zaistnieje usiłowanie i nie będzie istnieć żaden zamiar zastosowania siły, wówczas cały wpływ W. Brytanii użyty będzie w tym kierunku, aby doprowadzić do sprawniejszego rozwiązania drogą rokowań.

Min. Gafencu montuje układ czarnomorski

ANKARA (Pat). Min. spraw zagr. Rumunii Gafencu przybył z oficjalną wizytą do Ankary, gdzie pozostanie 3 dni.

Jak przypuszcza Reuter min. Ga-

Angielska para królewska odwiedzi Stany Zjed.

HYDE PARK (Pat). Król Jerzy i królowa Elżbieta wraz z prezydentem Rooseveltem i jego małżonką i matką prezydenta Roosevelta udali się na piknik w okolicy rezydencji prezydenta Roosevelta w Hyde Parku. W pikniku tym wzięło udział około 150 zaproszonych przez prezydenta gości.

Po pikniku król wraz z małżonką udał się samochodem prowadzonym przez prezydenta Roosevelta do posiadłości pani Roosevelt, która podej mowała swych gości herbatą.

O godz. 22 wieczorem para królewska wyjechała do Kanady.

W ciągu najbliższych 4 dni król angielski odwiedzi około 12 miast kanadyjskich.

Współpraca wojskowa angielsko-turecka

STAMBUŁ (Pat). Turecka misja wojskowa znajduje się już w Londynie, gdzie wejdzie w kontakt z angielskim sztabem głównym.

Prace misji potrwać prawdopodobnie cały miesiąc. To też, ajk podaje pismo stambulskie „Son Posta“, uroczyste podpisanie układu angielsko-tureckiego nastąpi dopiero w lipcu br. Dziennik przypuszcza, że układ zostanie podpisany w Ankarze, dokąd przybędzie z tej okazji brytyjski minister spraw zagranicznych lord Halifax.

Prace nad podjęciem „Thetis“ będą wznowione

LONDYN (Pat). Premier Chamberlain oświadczył w Izbie Gmin, iż prace nad podniesieniem zatopionej łodzi podwodnej „Thetis“ zostały na razie przerwane, należy jednak przypuszczać, że po 2-3 tygodniach próby będą wznowione.

fencu poruszy możliwość zawarcia układu czarnomorskiego oraz skłonienie Bułgarii do przystąpienia do porozumienia bałkańskiego.

Król i królowa W. Brytanii w Waszyngtonie

Reprodukcujemy dwa zdjęcia, otrzymane w drodze radiowej z Ameryki, przedstawiające uroczysty wjazd króla Jerzego VI i królowej Elżbiety do stolicy Stanów Zjednoczonych A. P. — Waszyngtonu. Na zdjęciu pierwszym — król Jerzy VI w towarzystwie prez. Roosevelta. Na zdjęciu drugim — król. Elżbieta w towarzystwie p. Roosevelta.

Kronika telegraficzna

— W gwałtownej burzy, która przeszła nad stanami Ohio, Illinois, Michigan i Kentucky utraciło życie 5 osób, a przeszło 50 odniosło rany. Szkoły wyrządzone przez auręgaso sięgają setek milionów dolarów.

— W pobliżu Montague (USA) ze znacznej wysokości spadł i rozbił się turystyczny samolot prywatny. 4 pasażerów samolotu zabiło się.

— W Wiedniu zakończył się proces przeciwko 7 członkom dawniej austriackiej partii socjal-demokratycznej, oskarżonym o antypaństwową działalność w istniejącym nielegalnie związku socjalistów. Skazano 2 kobiety na karę 2 i pół lat, zaś 5 mężczyzn na karę od półtora do pięciu lat ciężkiego więzienia. Prasa zaznacza, że wyroki te mają być przykładem odstrasającym od działania na szkodę państwa narodowo-socjalistycznego.

— Na szosie pod Tyberiadą dokonano zamachu na samochód ciężarowy, wiozący Arabów. Liczba zabitych wynosi 11, ciężko rannych — 7.

— W synagodze żydowskiej w Braile popelnili samobójstwo znany rumuński milioner eksporter zboża Uszer Friedmann. W ostatnich czasach Friedmann na skutek chybionych spekulacji stracił cały swój majątek. Ciało b. milionera znaleziono no wiszące na głównym świeczniku na frontku synagogi.

— Prokuratura sądu wojskowego w Bukareszcie wniosła akt oskarżenia przeciwko członkom wykrytej w stolicy Rumunii tajnej organizacji komunistycznej. Organizacja ta rekrutowała się w większości z Żydów i kierowana była przez niejakiego Abraham Friedmana występującego pod pseudonimem Covrigaru.

— Na przejeździe kolejowym pod Sztokholmem, motocykl z przyczepką zderzył się z pociągiem, wyjeżdżającym z tunelu. Jadąc motocyklem rodzina tj. żona, mąż i córka ponieśli śmierć na miejscu.

Min. Frank propaguje w Danii koncepcje niemieckiej „Przeobrażenia życia”

KOPENHAGA (Pat). — Minister sprawiedliwości Rzeszy dr Frank przybył do Kopenhagi, gdzie wygłosił mowę odczyt w tutejszych organizacjach oświatowych.

W wywiadzie, udzielonym przedstawicielowi prasy duńskiej, minister Frank oświadczył, że Niemcy dla swej 81 milionowej ludności potrzebują przestrzeni życiowej i dlatego do magają się zwrotu utraconych kolonii. Sądzą — mówił min. Frank — że sprawa ta będzie rozwiązana w drodze pokojowej.

Czy możliwa jest konferencja światowa?

Do tego potrzebne jest przede wszystkim zaufanie — sty eroza prem. Chamberlain.

LONDYN, (PAT). Na zapytanie skierowane do premiera Chamberlaina w izbie gmin na temat możliwości zwołania światowej konferencji dla rozwiązania aktualnych zagadnień międzynarodowych premier odpowiedział, co następuje:

„Według opinii rządu J. Król: M

konferencja światowa mogłaby mieć powodzenie jedynie wówczas, gdyby towarzyszyło jej powszechne uczucie zaufania co dotego, że wszystkie, biorące w niej udział rządy szczerze pragną porozumienia i zamierzają dochować zarówno co do ducha, jak co do

litery swe zobowiązania, udzielone w wyniku tej konferencji. Rząd J. Król. Mości stale będzie dokładał starań, aby szerzyć tego ducha zaufania, który może zapanować tylko wówczas, o ile inne rządy czynić będą podobne wysiłki”.

Przymus pracy dla kobiet w Niemczech

MAGDEBURG, (PAT). — Podsekretarz stanu w ministerstwie pracy dr Syrup oświadczył w przemówieniu, że prawdopodobnie jeszcze w ciągu br. wydana zostanie ustawa, wprowadzająca roczny przymus pracy dla kobiet do 25 lat. Dotychczas przymus pracy obowiązywał tylko te kobiety, które zamierzały ubiegać się o posady.

W katastrofie zginął wnuczek ces. Franciszka Józefa

WIENIEN (Pat). Książę Rudolf Windischgratz, wnuczek cesarza Franciszka Józefa zabił się w katastrofie motocyklowej. Książę Windischgratz jadąc na motocyklu zderzył się z samochodem i doznał pęknięcia podstawy czaszki.

„Odwracanie deszczu”

BIAŁOGRÓD, (PAT). — Prasa donosi o oryginalnym sposobie zapobiegania katastrofalnym deszczom nawiedzającym ostatnio północną Jugosławię, który zastosowali Cyganie w miejscowości Vinkowce.

Mianowicie wedle starej cygańskiej tradycji odprawili uroczystości pogrzebowe i zakopali w ziemi żywego kota. Organizatorzy tego „odwracania deszczu” (tak bowiem nazywa się w języku cygańskim podobna uroczystość) zostaną pociągnięci do odpowiedzialności sądowej za męczenie zwierząt.

Walka lamparta z autem

TEHERAN, (PAT). — W okolicach Teheranu właściciel kamieniołomów niejaki Ghazanfari udając się do kamieniołomów, celem zabrania ładunku kamieni, zauważył, iż spod arkad mostu wysunął się lampart, gotujący się do skoku na samochód.

Nie tracąc złotej krwi, kierowca samochodu całym pędem skierował auto na przygotowane się do napaści zwierzę. Lampart

uderzony przez samochód upadł, ale po chwili porwał się i ponownie zaatakował p. Ghazanfari. Nie tracąc złotej krwi Ghazanfari powtórzył manewr, tym razem zając lamparta, który w ostatnich przedśmiertnych drgawkach, wpił się zębami i pazurami w przednie koła samochodu. — Ghazanfari zatrzymał samochód i dobił lamparta żelaznym łańcuchem.

Śmierć w Dźwinie 2 nauczycieli żyd.

Podczas kąpiei w rzece Dźwinie w pow. brasławskim utonęli dwaj nauczyciele żydowskiej szkoły powszechnej w Drui Mojżesz Lewin i Jo

siel Glejzer. Zwłoki wydobyto z wody po upływie 2 godzin.

Pożar wsi w pow. brasławskim

We wsi Sipowicze, gm. bohińskiej, w pow. brasławskim, wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, wybuchł pożar, który zniszczył doszczętnie 11 gospodarstw, zaś w innych 14 gospodarstwach spaliły się pojedyncze zabudowania gospodarze

Podczas pożaru osiem osób zostało poparzonych, z których jedna została przewieziona do szpitala. Na miejsce pożaru udali się przedstawiciele władz państwowych. Zorganizowano doraźną pomocą oraz umieszczono pogorzelców w pobliskich domach sąsiednich

Min. Charwat w Wilnie

W ciągu ubiegłych paru dni odwiedził prywatnie w Wilnie minister Charwat.

Plenum Senatu

WARSZAWA, (PAT). — Senat na wstępie wczorajszych obrad plenarnych przystąpił, po załatwieniu spraw formalnych, do ustawy o ratyfikacji układu płatniczego między Polską a Francją.

Następnie rozpatrzone i przyjęto: Ustawę o stanie wojennym,

Ustawę o odpowiedzialności karnej w przypadkach zbiegostwa do nieprzyjaciela, lub poza granicę państwa,

Ustawę o zapewnieniu pracy i zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość,

Projekt ustawy o przywróceniu mocy obowiązującej ustawy w przedmiocie uznania nazwisk przybranych podczas służby wojskowej,

Ustawę o wojskowej szkole głównej inżynierii,

Ustawę o porozumieniach kartelowych,

Ustawę o wykonywaniu pracy na rachunek gżywny,

Prawo o obligacjach,

Ustawę o uprawnieniach Państwowego Instytutu Geologicznego.

Ustawę o wystawach, targach gospodarczych i aukcjach,

Ustawę o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Wreszcie ks. sen. Zelek przedstawił sprawozdanie komisji rolnej o projekcie ustawy o częściowej zmianie przepisów o uporządkowaniu długów rolniczych.

W głosowaniu przyjęto zmiany proponowane przez komisję rolnej Senatu a wraz z nimi całość ustawy.

Następne posiedzenie odbędzie się dziś o godz. 17.

Sprostowanie

W artykule p. t. „O „słowo” Polskie” („Kurjer Wileński” 11 bm.) należy uwzględnić następujące poprawki:

Zostały opuszczone dwa odsyłacze: 1) Tytuł oryginału (cytowanego dzieła Russell'a): „The Scientific Outlook”. 2) Cassandra — w „Iliadzie” Homera tragiczna prorokini, która przepowiadała pożar i upadek rodzinnego miasta, lecz nikt jej nie wierzył.

Pozatem należy sprostować następujące ważniejsze błędy drukarskie:

Szpalt 1: po cytacie z Apokalipsy pow. być: Gdy zestawimy obecne konstelacje.

Szpalt 3, wiersz 5 od góry: powinno być: dopóty. Tamże, w. 23 od góry: nazwa miasta: Auckland. W tejże szpalcie, wiersz 21 od dołu: na emigracji.

Szpalt 4, wiersz 17 od góry, pow. być: zdradę klerków, a nie „klerków”. W tejże szpalcie, w. 23: Cokolwiekby. Tamże, wiersz 31 od dołu, pow. być: Czy, a nie Czyż.

Szpalt 5, w. 34 od góry, pow. być: Słowo—idea, a nie: Słowo — idea. I wreszcie tamże, niżej nieco: kosmiczno-planetaryne. J. Z.

Niemiecka antypolska propaganda

c raz bardziej bierze rozbrat ze zdrowym rozsądkiem

BERLIN, (PAT). — Organ Wilmhelstrasee „Deutsche Diplomatisch-Politische Korrespondenz” poświęca swe wywody Polsce, których celem jest przekonanie świata o wojowniczych

rzekomo zamiarach Polski stanowiących obecnie — zdaniem „D. D. P. K.” — jedyną przeszkodą do ułożenia się stosunków politycznych w Europie.

Planowany zamach na życie angielskiego ambas. w Chinach

LONDYN (Pat). Agencja Reutersa donosi z Szanghaju, że wobec wiadomości pochodzących z dobrego źródła o planowanym zamachu na życie brytyjskiego ambasadora w Chinach Kerra, przedsięwzięto szereg środków ostrożności.

Przed ambasadą wystawiono silne warty, a ambasador i jego sekretarze obecnie stale używają kamizelek pancernych.

W samochodzie ambasadora wstawiono szyby odporne na kule.

Zdradziecki zamach ?

Japończycy rozchorowali się po chińskim bankiecie

TOKIO (Pat). Agencja Domei donosi, iż podczas bankietu wydanego na cześć japońskiego wiceministra spraw zagranicznych przez rząd namiński, wszyscy uczestnicy bankietu

rozchorowali się.

Przypuszczają, iż usiłowano ich otruć.

Kilku podejrzanych Chińczyków aresztowano.

Dzisiaj szczęśliwa data 13 czerwca
Dzisiaj wszyscy kupują losy w kolekturze

„DROGA DO SZCZĘŚCIA”

Wielka 44 WILNO Mickiewicza 10
gdzie w 41 Loterii padł **MILION**
Clągnięcie już 20 czerwca.

Prace regulacyjne na Dziśnie i Wilii

Oddział Wodny Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego z nastaniem sezonu letniego rozpoczął prace na rzekach Wilii i Dziśnie, mające na celu usunięcia przeszkód dla żeglugi.

Na całej przestrzeni Wilii, aż do granicy litewskiej pracują dwie tzw. „prądówki”, które usuwają z rzeki kamienie, karczki, zwalę, „topielce” itd. Dwie prądówki pracują także na rzece Dziśnie, które prowadzą proryzyczne oczyszczanie dolnego biegu rzeki.

Poza tym na Wilii pracuje pogłębiarka (wyrobu krajowego), która po głębia koryta rzeki na odcinku pomiędzy Turniszkami a Zielonym Mostem. Po zakończeniu tych prac pogłębiarka zostanie również port zimowy.

Nie zależnie od tego oddział wodny prowadzi prace przy umacnianiu i regulowaniu lewego brzegu Wilii powyżej mostu Antokolskiego. Roboty

te zostały rozpoczęte w roku ubiegłym i w roku bieżącym zostaną zakończone.

Hitler ustanawia nowe ordery

Mieszkańcy protektoratu dają się dotkliwie we znaki niemieckiej służbie celnej

BERLIN (Pat). Dziennik ustaw Rzeszy publikuje rozporządzenie kanclerza Hitlera ustalające order za „opiekę nad narodowością niemiecką”. Order ten uzyskać można między innymi za „pielegnowanie narodowości niemieckiej” oraz za „opiekowanie się Niemcami zagranicą”.

BERLIN (Pat). Jak wynika z wywodów sekretarza stanu w niemiec

kim ministerstwie skarbu Reinhardt, siły korpusu celnego Rzeszy na rażone były na liczne przepawy z wrogimi czynnikami podczas obsadzania granic w chwilach realizowania niemieckiej polityki faktów dokonanych. Sekretarz stanu wspominał szczególnie „bój pod Szelechowicami” gdy w październiku 1938 r. oddział niemieckiego korpusu celnego stoczył musiał potyczkę z siłami czeski

mi, które przekroczyły linię demarkacyjną.

W dalszym ciągu Reinhardt stwierdza, że i dziś na granicach które zamknięta teren protektoratu stawiane są członkom niemieckiego korpusu celnego zadania zupełnie nadzwyczajne. W uznaniu tych trudnych zadań kanclerz ustalił nowy order „za nie miecką służbę celną”.

Co robi Hitler w Wiedniu?

Znowu pogłoski o podziale Słowacji między Niemcami a Węgrami. — Rumunia będzie strzegła ujścia Dunaju. Stanowisko Jugosławii. — W kotle bałkańskim wre.

WIENIEN, (Obsl. sp.). Nagły przyjazd kanclerza Hitlera do Wiednia, rzekomo celem wzięcia udziału w zakończeniu festiwalu teatralnego, wywołał w sferach dziennikarskiej zagranicznych wielkie zainteresowanie.

Powszechnie panuje przekonanie, że przyjazd Hitlera do Wiednia ma inne podłoże i nosi charakter polityczny. Bieg wypadków potwierdził te przypuszczenia w całej rozciągłości.

Tegoż dnia kanclerz Hitler przyjął specjalnie przybyłą do Wiednia z Bratysławy delegację słowacką na czele z ministrem spraw zagranicznych Słowacji oraz konferował z namiestnikiem „Ostmarku“ Says Inquartem i komisarzem Burcklem.

LONDYN, (Obsl. sp.). Korespondent wiedeński „Daily Mail“ donosi,

że w związku z pobytem kanclerza Hitlera w Wiedniu, rozszalała się pogłoska, że podczas tej wizyty ostateczne rozważone zostały dalsze losy Słowacji. Według wiadomości korespondenta „Daily Mail“ w dniach najbliższych los Słowacji ma być ostatecznie przypieczętowany. Istnieje projekt podziału tego kraju między Niemcami, a Węgrami. Niemcy tym cennym „prezencem“ chcą ostatecznie na klonić Węgry, by przyłączyły się do sojuszu wojennego osi i zasachować tym manewr Rumunii, która, jak to z niepokojem stwierdzają źródła niemieckie, coraz bardziej idzie na rękę zachodnim demokracjom i wyzwała się z wpływów niemieckich. Oświadczenie ministra spraw zagranicznych Rumunii Gafencu w Ankarze, że Rumunia strzec będzie dolnego biegu

Dunaju, tak samo jak Turcja — Dardanel, wywołało w Berlinie niemiłe wrażenie. Komentowane tu jest również inne oświadczenie Gafencu, który stwierdził, że jego zdaniem Jugosławia pozostanie wierną paktowi bałkańskiemu. A więc minister spraw zagranicznych Rumunii, być może lepiej od jakiegokolwiek innego męża stanu w Europie poinformowany o dalszych posunięciach Markowica, przypieczętował klęskę doznaną przez dyplomację państw „osi“, które tyle dołożyły starań, by wciągnąć Jugosławię w orbitę osi Rzym — Berlin.

W kotlach angielskich uważają, że gra dyplomatyczna na Bałkanach przybrała ostatnio na ostrość i pod tym względem przyjazd Hitlera do Wiednia wróż w jakąś nową niemiecką akcję na półwyspie bałkańskim.

Na tyłach wojsk japońskich

Partyzanci chiński ostatnio mocno dają się we znaki Japończykom. Na zdjęciu oddział partyzantów podczas posiłku.

Wojna a gospodarka

(Dokończenie ze str. 1)

mają ogromne możliwości importowe. Tymczasem możliwości importowe Niemiec są bardzo ograniczone. Ograniczoną ta wynika nie tylko ze względu na prawdopodobne zablokowanie dróg morskich do państw osi, lecz również z braku złota.

W okresie pokoju rozrachunki z tytułu handlu międzynarodowego wygładają przeważnie w ten sposób, że dewizy przyływające z tytułu eksportu są przeznaczane na zapłatę importu. Kraje wojujące mają z reguły zmniejszoną zdolność wywozową; rezultatem tego jest mniejszy przyływ dewiz. Import więc może odbywać albo na kredyty, albo też za złoto.

Złoto leżące w piwnicach banków emisyjnych stanowi dzisiaj nie tylko podstawę waluty, lecz również rezerwę wojenną danego kraju. Zapasy złota Anglii i Francji są bardzo znaczne, możliwości kredytowe są również ogromne. Tymczasem rezerwy złota Niemiec są — według niemieckich danych oficjalnych — minimalne, możliwości kredytowe prawie żadne. Jeżeli nawet weźmiemy pod uwagę złoto dawnego austriackiego banku emisyjnego oraz złoto zdobyte w bieżącym roku w Pradze, a także przypuścimy istnienie jakichś tajnych wojennych rezerw złota, różnica pomiędzy pozycją Niemiec a pozycją państw bloku zachodniego pozostanie wciąż ogromna. Jeżeli tylko ewentualna wojna będzie się przeciągała, pozostaną dla Niemiec tylko dwie metody zapewnić import: handel kompensacyjny oraz terroryzowanie państw Europy południowo-wschodniej.

według wszelkiego prawdopodobieństwa doprowadzić do ogromnego zmniejszenia się pod względem politycznym i gospodarczym tych państw, które będą odgrywały rolę dostawców.

Wysuwa się tutaj na czoło rola dwóch państw: Stanów Zjednoczonych oraz Rosji. Lecz należy przypuszczać, że państwa te będą zaopatrywały wyłącznie stronę antyniemiecką. Biorąc więc rzecz logicznie, należało by sądzić, że Niemcy nie zdecydują się na spowodowanie wojny w Europie. Lecz rozum nie jest bynajmniej najpotężniejszą z sił decydujących na wielkich zakrętach dziejowych.

Reglamentacja produkcji z natury rzeczy pociągnąć musi również pewne większe lub mniejsze reglamentowanie konsumpcji. Jest to logiczne: skoro większa ilość sił wytwórczych przeznacza się na wytwarzanie środków walki, mniej ich może być użytych na wytwarzanie dóbr bezpośredniego zaspokojenia potrzeb; skoro więcej dewiz, złota i środków przewozowych przeznaczają się na import jednych dóbr mniej może być przeznaczonych na import innych. Sprawy te nabierają szczególnego znaczenia w krajach przemysłowych, takich jak Niemcy albo Anglia. Trudności wyżywienia Niemiec są dzisiaj znane powszechnie. Anglia obecnie również szykuje się do przełamania tych przewidywanych trudności; prasa niemiecka podaje o utworzeniu w Anglii specjalnego Ministerstwa którego zadaniem ma być troska o zaopatrzenie kraju w środki żywnościowe. Działalność francuskiego Office du blé ma niewątpliwie na względzie również zagadnienia gospodarki wojennej.

Celem wojny jest zwycięstwo. Cel ten wymaga nie tylko cnót bojowych od żołnierzy na froncie, lecz również upartej ofiarnej pracy na wszystkich szczeblach aparatu gospodarczego. Ofiary w wojnie współczesnej musi ponosić każdy: żołnierz na froncie, robotnik przy warsztacie, kupiec i przedsiębiorca przy swoich przedsiębiorstwach, gospodyni domowa w kuchni. W tym się wyraża totalny charakter wojny współczesnej. W gotowości do ponoszenia tych ofiar znajduje swój wyraz wola narodu do walki i zwycięstwa.

St. Swian.

Niemcy będą walczyć o nowy ustrój w Europie

twierdzi na zjeździe „gauleiterów“ w Trierze Alfred Rosenberg

BERLIN, (Obsl. sp.). W ciągu ostatnich dwóch dni w Niemczech znowu wzrosły nastroje wojenne. Aparat propagandowy irredziej Rzeszy nie omija najmniejszej okazji, by wpolé narodowi niemieckiemu przekonać, że wojna jest nieunikniona i że dziejowym zadaniem Niemców jest walka o „nowy ustrój w Europie“. Jak wygląda ten „nowy ustrój“ w marzeniach wodzów hitler-

owskich, mając przed sobą przykład Czech, można sobie łatwo wyobrazić.

Pod względem propagandowym tych nastrojów szczególnie znamienne było przemówienie głównego teoretyka hitlerizmu, barona haltyckiego, Alfreda Rosenberga, które wygłosił na zjeździe gauleiterów w Trierze. Mówiąc o „nowym narodzie niemieckim“, który osiągnął „wewnętrzny swobo-

de“ w ramach ustroju narodowo socjalistycznego, Alfred Rosenberg oświadczył, że obecne pokolenie niemieckie ma do spełnienia dziejową misję. Musi walczyć o wprowadzenie nowego ustroju w Europie. Walki niemieckiego legionu „Kudow“ w Hiszpanii, — oświadczył Rosenberg napawają Niemcy nowym męstwem i wskazują im drogę, po której mają kroczyć.

Mussolini wozil uczestników raidu sprawozdawców sport. w Rzymie na trójmotorowym bombowcu

RZYM, (Obsl. sp.). Agencja „Stefani“ donosi, że uczestnicy raidu lotniczego sprawozdawców sportowych odwiedzili wczoraj miasto lotnicze Gwidonia.

Sam Mussolini na trójmotorowym samolocie bombardującym wozil dziennikarzy, prowadzac osobliście samolot. Ostatnio wle-

szosé swoich podróży powietrznych odbywa dyktator Włoch na trójmotorowym bombardowcu.

Na Polesiu powstaną fabryki przetwarzania torfów

Długoletnie studia wykazały, że torfy poleskie nie nadają się do przy stosowania ich do celów rolniczych. Dlatego też władze doszły do wniosku, że 2 miliony ha torfowisk polskich należy wyzyskać jako tereny łaskarskie i przetwórcze.

miejsu przemysłu chemicznego, dla wydobywania z torfu surowca dla barwników, farb, syntetycznej ben zyny itd.

Pierwsza fabryka przetwórcza torfu ma powstać w gminie Oziaty pow. kobryńskiego.

Sluby zakonne

W niedzielę o godz. 8 rano w kościele S. S. Witytek na Rossie po uroczystej Mszy Św., wianianka Siostra Maria Agnieszka Januszkiewiczówna złożyła wieczyste sluby zakonne do Zgromadzenia S. S. Witytek w Wilnie.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Akcję przetwórczą torfów poleskich ujęta w swe ręce zawiązana ostatecznie specjalna spółka, której akcjonariuszem jest poleski samorząd terytorialny.

Fabryki mają przede wszystkim przystąpić do fabrykacji półkoksiku torfowego dla celów opałowych

Z przetwórstwem torfu poleskiego związane jest uruchomienie na

trzebną inwestycję naroczańską. W maju r. b. cofnął się. Długo przypierałem go do muru, obiecując ulgi i po parcie. Wreszcie szepnął... „pocekkam do spokojniejszych czasów“. Ten szepł jest zbrodnią stanu. Takie go Pana w „spokojnych czasach“ na leży właśnie wyprosić z Naroczy. Je żeli chłop białoruski w swoim wspólnym optymizmie może budować dom, to inteligencja, czy pseudo-inteligencja nie może uprawiać żadnych szepców, siejących panikę gospodarce.

Rosną nad brzegami Naroczy tabliczki z napisem, „teren zakupiony przez pana X, wstęp wzbroniony“. Ale obok tych tabliczek niema ani willi ani pensjonatów. Marzeniem każdego leniwego społeczeństwa jest bogacenie się bez pracy. A interes i Naroczy i wioski okoliczne i całego województwa, wymaga właśnie, aże by dach nad głową, rósł tam jak najszybciej.

Przeludnienie w okresie lipiec — sierpień jest nad Naroczą chroniczne. Dlaczego właściciele nie budują?

FORS SZORUJE I CZYSZCI 100% WSZYSTKO wyrób polski

Szept, który jest zbrodnią

Narocz, w czerwcu.

Tak zw. „inicjatywa prywatna“, zwłaszcza starsza, pamiętająca czasy przed wojenne, epokę bajecznych interesów i „rozwoju przemysłowego“ (czytaj spekulacji), lubi narzekać, jak rolnik na pogodę. A to podatki, a to etaty, a to biuro—kracja, a to wszelkie inne „krajce“ No i puszcza wszelkich pozwoleń i zakazów.

Nie chcą utrzymywać, że jest to zupełnie nie słuszne. Cóż jednak robić ta „inicjatywa prywatna“, tam, gdzie się ją popiera, gdzie jest potrzebna?

Tegoroczna obserwacja Naroczy daje następujący obraz: inwestuje chłob i kapitał społeczny.

Wszędzie w Kupie, Kobylniku, Urulikach wznoszą się nowe domy budowane przez włóścian, wszędzie roż legą się stuk pracowitych siekier. Na drodze z Kobylnika do Kupy wyrosła cała szkółka drzew owocowych,

jakowaś ferma, tworzona z rozma chem amerykańskim. Na 50 sklepów i sklepików w jednym z miasteczek okolicznych 35 należy już do chrześcijańskiego drobno-mieszczanstwa. Nie spotkałem prawie wioski w okolicach Naroczy, bodaj najbardziej ubogiej, gdzie by nie budowano... chociażby stodołki. Taką wspaniałą wiarą płaci włóścianin białoruski Polsce za jej opiekę. Ten sam chłob, który tak ocenia sytuację europejską, po mimo pogłosek rozsiewanych przez Radio w Mińsku: „Jon k nam nia przyjdzie, my k jamu pojdzem u hości“.

A co w tym czasie robi „inicjatywa prywatna“ t. zw. „elity“? Miejsca cowa śpi, zamiejscowa (niestety nawet polska) cofa się.

Opowiadał mi z gorączką wójt jednej z gmin: przyjechał do mnie pewien kapitalista z Wilna. Zamierzał włożyć 10 tysięcy złotych w b. po-

Czyż by znowu jakiś tajemniczy szepł? I czy nie należało by przerwać ten szepł krótkim oświadczeniem: albo coś zbudujecie, albo będziecie musieli zbudować?

Teraz inicjatywa społeczna. Pomiędzy całego uznania dla wielkiego do robku i tutaj jest sporo cieni. Liga Pop. Tur., kierowana energiczną i prawdziwie europejską ręką min. Bobkowskiego robi dla Naroczy co raz więcej. 15 czerwca otwiera schronisko na 70 osób z garażem, dzięki czemu okolice stacji Narocz będą mogły poraz pierwszy gościć wycieczki cudzoziemskie. W roku przyszłym nastąpi dalsza rozbudowa. Do 300 osób. Schronisko w Hatowiczach jest od paru lat prowadzone po europejsku. Jednakże najważniejszego problemu L. P. T. dotąd nie rozwiązała. Sprawy statku parowego, względnie kutra rybackiego, w jakim mieszkający Helu wożą gości na Bałtyk. Bez tego Narocz traci trzy czwarte uroku dla wycieczek liczniejszych.

Zwykle kiedy te wycieczki przybywają, kajaki są już zajęte, a trudno, że by ktoś na niedzielę z Kątowic, czy Łodzi przyjeżdżał z kajakiem własnym. Obejrzenie, tylko obejrzenie Naroczy, w dzień dżdżysty nawet bez kąpiele, nie wystarcza, zwłaszcza dla młodzieży. W roku przyszłym przybywa groźny konkurent, jez. Rożnowskie. W następnym jez. w Turniszkach. Właściciele pensjonatów i gospodarstw naroczańskich powinni o tym pamiętać.

Ale Narocz jest bezpańska. Kto ma o niej myśleć? Zaharowany wójt, czy Wydział Powiatowy w Postawach, mający tysiąc innych spraw na głowie? Biedny literat, czy przelotny dziennikarz? Praktyczni Francuzi od dali turystykę w ręce tych, którzy na tym zarabiają. My w ręce, wyłącznie tych, którzy społecznikują.

Rozmawiałem o tym statku z dziaaczem L. P. T. „tak, ale to będzie kosztowało nas, aż 12 tysięcy“ oświadczył. Mój Boże, czyż instytucja, która wydała w Zakopanem miliony, nie znajdzie dla Naroczy 12 tysięcy w

Nożycami przez prasę

„WIZJA IMPERIUM BEZ GRANIC“.

Pewien public. polski przepowiadał przed paru laty nieuchronny konflikt anglo-amerykański. Odmiennego znać zdania był król Jerzy VI skoro się udał w podróż do Stanów. Omawia rezultaty tej wizyty p. F. Z. w „IKC“ pełen radosnych nadziei.

Gdyby Stany Zjednoczone już dziś określiły swe obowiązki na wypadek wojny europejskiej, mogłyby już samym tym faktem decydująco rozstrzygnąć problem: wojna czy pokój.

Nikt bowiem nie ważyłby się nawet w myśli ryzykować wojny przeciwko tak ogromnej potędze, która byłaby tylko do datkiem do ogromnej już sily „bloku po koju i bezpieczeństwa“.

Autor marzy o anglo-saskim „imperium bez granic“.

Stany Zjednoczone coraz bardziej odrzucają dziś myśl o rywalizacji politycznej z Anglią, a coraz bardziej upajają się myślą o posłannictwie dwóch sióstrzyce anglo-saskich, dwóch kultur, dwóch cywilizacji, które mają zapewnić światu pokój i dobrobyt. Oczywiście, drogą narzucenia temu światu kontroli anglo-saskiej, pojęć anglo-saskich i obyczajów anglo-saskich.

Raz po raz lansowane są tam niezliczone projekty wspólnoty, to celowania, to finansowo-walutowej, to politycznej, którym publiczność amerykańska chętnie się karmi, wdzając w nich spełnienie swych marzeń o wysokim posłannictwie amerykańskim.

W tym nawskroś realistycznym, komercyjnym i materialnym narodzie drzemają silnie i pierwsi idealistyczne i mesjanistyczne, niepozabawione zresztą dążeń imperialistycznych. I te pierwsi znajdują dziś swe ujście w wizjach wielkiego wszechświatowego imperium, zbudowanego na zasadach anglo-saskiej kultury i obyczajowości.

I to jest głębsze, dziś jeszcze niecałkiem ujawnione podłoże gorącego entuzjazmu, z jakim ludność byleż kolonii brytyjskiej wita spadkobierców swych dawnych suwerenów.

Anglia, po 150 latach, zdobywa dziś z powrotem duchowo Nowy Świat.

Obaj publicyści nieco przesadzili. Konflikt anglo-amerykański nie grozi światu, to pewne. Ale i na „imperium bez granic“ trzeba jeszcze zaczekać przynajmniej do najbliższych wyborów na prezydenta USA.

„PROBLEM PAŃSTW BAŁTYCKICH“

„Kurjer Bałtycki“ w artykule wstępnie omawia sytuację w jakiej znalazły się państwa bałtyckie.

Z jednej strony 170 milionów Rosjan, z drugiej 80 milionów Niemców i na to wszystko zagrożone zniaczeniem niespełna cztery miliony Łotyszów i Estończyków. Ostatecznie wybrano pakty nieagresji z Niemcami. W tej chwili niebezpieczeństwo niemieckie wydawało się bardziej oddalone od niebezpieczeństwa... po mocy Sowietów. Wybrano więc zło najmniejsze.

Ale sam fakt skazania krajów bałtyckich na tak ciężkie lawrowanie między Niemcami a Rosją — sam fakt przymsowego chwytania się nie zdrowej koncepcji lecz jedynie „zła najmniejszego“ — wszystko to z bolesnym realizmem wskazuje na smutną pozycję polityczną małych państw bałtyckich.

Sen o samodzielności politycznej rozwiał się bezpowrotnie. Na firmamencie państwowym tych państw zarysowały się znów odwieczne starcia wojującej niemieczyny z prącem do Bałtyku Wschodem. Sytuacja wręcz tragiczna.

Jedynym przeżytkiem otuchy jest

swym tegorocznym budżecie? I czy „Stocznia gdyńska“ nie udzieli kredytu L. P. T.? Jeżeli już nie ma inicyjatyw prywatnych.

Liga Morska i Kol. jest instytucją energiczną i tej energii udziela swoim pupilom. Miło jest patrzeć na tę młodzież wspaniale rozwiniętą i na prawdę rozkochaną w swoim waka cyjnym zawodzie.

Ale „Kół L. M. i K.“ w Kobylniku, Kupie, Miadziale, Pasynkach nie ma. Jeden pow. Lidzki liczy przeszło 4 tys. członków. To już nie inteligencja, to lud. A lud nadnaroczański, z którego doskonale można by wytworzyć przyszłych marynarzy Rzplitej, nie powinien tylko patrzeć na Ligę.

Powiedzmy otwarcie boli nas „kolonialny“ stosunek pewnej części naszej młodej młodzieży przyjezdnej. Nie chcemy, ażeby dzielnice w dzielnicach czuły się jak młodzi francuzi w Algierze.

Ot chociażby taki drobny orzywkła dzik. Sprzedaż poziomek Schroni-Szkolne kur. O. S. Wil. na ogromne

Niemcy fortyfikują pogranicze polsko-czeskie

FRYDEK, 9. 6. Donoszą z pogranicza niemiecko - polskiego o wzmożonych ruchach wojsk niemieckich na pograniczu. Ostatnio przejeżdżało przez Frydek szereg transportów wojskowych.

ZAUWAŻONO PRZEJAZD ODDZIAŁÓW ARTYLERII PRZECIWOLOTNICZEJ I WOJSK ZMOTORYZOWANYCH,

przy czym przejeżdżały typy tanków niemieckich największe z wyprodukowanych ostatnio.

Wojska nie zatrzymują się w samym Frydku, gdzie wzmocniony został tylko garnizon, natomiast skoncentrowane są w okolicach Opawy, Pryborska i Hluczińska. Równocześnie

przejeżdżały oddziały niemieckiej straży pogranicznej, którymi wzmocniono straż dotychczas już stancjonowaną.

Na szosach wiodących z Polski na Śląsk i Morawy specjalne oddziały sa perskie i minerskie rozpoczęły prace budowy przeszkód zacierających do powstrzymania ruchu oddziałów zmotoryzowanych i wozów pancernych.

W początkach bieżącego tygodnia dowództwo wojsk niemieckich zażądało od władz kolejowych we Frydku dostarczenia wszystkich wolnych wagonów kolejowych, celem przewiezienia koniecznego materiału saperkiego. Równocześnie zarekwirowano szereg samochodów ciężarowych i wozów, które dostarczają liny stalowe, na miejsca, gdzie budują się przeszkody na drogach. Narazie przeszkody nie zostały jeszcze założone, są już jednak w części przygotowane, tak, że w razie potrzeby założenie ich wymagałoby bardzo krótkiego czasu.

W paśmie pogranicznym rozpoczęto prace nad nowymi fortyfikacjami.

Prowadzą obecnie roboty ziemne, z chwilą przybycia materiałów budowlanych, ma być rozpoczęta praca umocnień betonowych. W związku z przeciążeniem linii kolejowej doszło do katastrofy pod Frydkiem, przy czym przy zderzeniu dwóch pociągów w jednym z nich, zderzającym ku granicy eksplodowały materiały wybuchowe w dwóch wagonach. Straty są poważne, linia kolejowa została częściowo zniszczona, zginęło 4 żołnierzy z eskorty pociągu. Natychmiast przy stawiono do naprawy linii, aby przesłać następne transporty.

Wśród ludności czeskiej przygotowania niemieckie tłumaczone są jako obawy Niemiec przed wojskami polskimi.

Rozrzucano nawet ulotki, w których Czechy piszą, że Niemcy drżą ze strachu.

Jako komiczny moment podają również aresztowanie dwóch szefów członków Gestapo, którzy za odłata ułatwiali Żydom ucieczkę do Polski.

Horyniec - Zdrój

ZDROJOWISKO
siarczano-wapienno-borowinowe
W HORYNCU ZDROJU
wykorzystane są do maksimum wszelkie walory zdrojowiska.

przykład Litwy, która nie została objęta niepokojem tych targów i pertraktacji.

Nie została dlatego tylko, że polityka ostatnich miesięcy związała się z Polską, przedstawiając swe położenie tranzytowe go terytorium dla skutków politycznych z Zachodu na Wschód na jedyne właściwe i racjonalne, czyli takie, które stawia ją na drodze północ-południe.

Jd umiejętności oparcia się o Polskę zależeć będzie również los Estonii i Łotwy.

GDANSZCZANIE CIAŻĄ KU POLSCE

„Dziennik Poznański“ ujawnia w koresp. z Gdańska istotne nastroje ludności gdańskiej.

W Gdańsku nie wszystko tak się dzieje, jakby pragnęło kierownictwo partii narodowo-socjalistycznej z osławionym p. Forsterem na czele. Po ostatniej mowie Hitlera w Reichstagu znakomita większość społeczeństwa gdańskiego odczuła coś w rodzaju konsternacji, a nawet paniki. Gwałtowne słowa i towarzyszące im (aczkolwiek niesłyszalne) uderzenia pięścią w stół wodza Trzeciłej Rzeszy sprawiły na począłwych Gdańszczanach wrażenie sily, której trudno się będzie przeciwstawić nie ryzykując przy tym zbyt wiele. Wyraźnie wyczuwano się wówczas w Gdańsku nastroj przygnębienia oraz rezygnacji tak charakterystycznej w podobnych momentach dla Niemców. Nie spodziewali się Gdańszczanie takiego bezceremonialnego zerwania maski przez twórcę „odrodzonych“ Niemiec i pokazania właściwego jego oblicza. Oficjalne zażądanie Gdańska w celu przyłączenia go do Rzeszy odczuło w Gdańsku jako wielki cios bezpośrednio dotykający interesy gdańskiej ludności. — Gdańszczanie bowiem wcale powrotu do niemieckiej Macierzy nie pragną. Instynktownie się tego boją i czekają. Instynktownie też zwrócili pokryjomo oczy ku Warszawie w nadziei, że przeccież...

Nie ulega wątpliwości, że czas pracuje w Gdańsku na niekorzyść swastyki. Gdańszczanie są nie tylko Niemcami ale i odwiecznymi kupecami, żyjącymi z Polski.

zasługi, jeżeli chodzi o Narocz. Tysiąc ludzi miesięcznie przewijają się pod dachem S. Sz. Dla działwy włościacińskiej jest tam wielki zbytek na ja gody.

Ale biedna dziatwa musi długo czekać na powrót z kajaków. Spędza czas wprost w piasku, w kurzu na ziemi, razem z psami.

Apelujemy do nowego kier. ażeby zbudował stoły i ławki dla dziatwy. Byłaby to gładka jagód i owoców, a nie poniewierka z psami. Na tych stołach powinny się znaleźć piśmiska dla dzieci. Furmanki powinny otrzymać jakiś plac.

Wszyscy sceptycy, krytycy, pesymści miejscowi twierdzą jedno. Nastroj wsi jest wspaniały. Prawosławni prześcigają bodaj wszystkich w na strojach patriotycznych. Działają tu też głównie wspomnienia z r. 1915.

Musimy ten czas wykorzystać dla reform wielkich i drobnych, dla usunięcia wszelkich drzazg, które jeszcze tkwią na wsi.

Kazimierz Leczycki.

Tani pociąg turystyczny nad polskie morze

Tegoroczne święto morza będzie szczególnie manifestacją uczuć, łączących naród z polskim morzem. Wśród wycieczek z całej Polski nie zabraknie i Wilna. Staraniem Klubu Publicystów Radiowych w Wilnie w dniu 28 czerwca uruchomiony będzie tani pociąg turystyczny z Wilna do Gdyni. Pociąg składać się będzie z sypialnych wagonów oraz w gonu teatralno-danceingowego, w którym co pewien czas coraz dla innych grup jadących, odbywać się będą przedstawienia doskonałego zespołu rewiowego. W

Gdyni zarezerwowane zostały kwatery w Hotelu Turystycznym oraz łodzie motorowe dla zwiedzania portu od strony morza i statku dla odbycia pięknej przejażdżki do Jastarni — uroczego zakątka kąpielowego nad polskim Bałtykiem. Wszystkie atrakcyjne świadczenia są bezpłatne. Cena karty uczestnictwa wynosi zaledwie 33 złote. Należy dziś jeszcze zgłosić swój udział (przyjmuje „Orbis“), gdyż ilość miejsc, ze względu na szczupły przydział wagonów sypialnych, jest ściśle ograniczona.

Posiew plotki

Plotka szaleje w Polsce w dalszym ciągu. I to najbardziej nieprawdopodobna. Niepomożło doświadczenie paru miesięcy, kiedy wszystkie wersje kawiarniane w odniesieniu do rzekomych wypadków nad Bałtykiem i na nowej naszej granicy południowo-zachodniej — okazały się wyssane z palca. Nie porożło doświadczenie z plotką, o znanym rewiowym aktorze, o karykaturzystyce i świetnej spiewaczce estradowej. Dziś wszechładna plotka, niewątpliwie świadomie inspirowana przez osoby zainteresowane skianiem w Polsce niepokojem, znalazła nowy żer. Jest nim pożar Dworca Głównego w Warszawie.

Stwierdzić należy z całym naciskiem, iż wszelkie na ten temat supozycje są przedczesne i sugerują opinie, a pośrednio i osoby związane w ten lub inny sposób z tymi wypadkami, jedynie utrudniają dochodzenie. Śledztwo niewątpliwie wykryje winnych, dziś jednak, gdy dochodzenie jest w pełnym toku, precyzowanie oskarżeń i wypowiadanie opinii o winie tej lub innej osoby względnie instytucji — jest conajmniej przedczesne i wprowadza tylko w błąd opinie publiczną.

Najwyższy czas, aby społeczeństwo siwym plotek dało należyta odprawę.

Rozpalił ognisko w mieszkaniu... Słonęło 13 zabudowań

We wsi Bakszty, pow. wolożyńskiego, wybuchł pożar, wskutek którego słonęło 13 zabudowań, znaczna ilość sprzętów domowych oraz paszy, tudzież kilkanaście sztuk

inwentarza. Pożar spowodował 6-letni chłopiec, syn Pawła Kozierskiego, który w czasie nieobecności rodziców w domu rozpalił ognisko w mieszkaniu.

Napili się esencji octowej bo ojciec nie pozwolił się żenić

We wsi Chwojowo, gm. snowiek, 20-letni Jan Kurylo i 19-letnia Maria Zdanów w wypili większą ilość esencji octowej w celu samobójczym. Oboje zatrutych w stanie

ciężkim odwieziono do szpitala powiatowego. Powodem tego desperackiego kroku młodych było stanowisko ojca Kuryly, który nie pozwalał synowi żenić się ze Zdanówną.

Człowiek z odciętym nosem

Mrwawa masakra na ul. Bagateia

Ubiegłej nocy przechodnie na ulicy Bagateia znaleźli leżącego w kałuży krwi nieznanego mężczyzny. Twarz jego była w straszliwy sposób zamaskowana. Prośbę szereg głębokich ran nożowych na czole, sprawy prawie całkowicie odcięli niezczużliwemu nos, który dosłownie wisiał na cienkim ka-

walku skóry. Rannego przewieziono w stanie bardzo ciężkim do szpitala św. Jakuba. Tam stwierdzono, że jest to mieszkaniec wsi Leśnik, położonej na terenie wielkiego miasta Wilna. Antoni Suchocki. Szczegóły napadu nie są na razie znane. (e).

W trzech na jednego

Dontsiłłmy wczoraj, że na ulicy Rydza Śmigłego został ciężko poraniony na tle porachunków osobistych Piotr Jasiukiewicz, zam. przy ulicy Tunelowej 20. Wczoraj policja ustaliła kim są sprawcy napadu. Trzech

z nich, a mianowicie braci Henryka, Jana i Benedykta Janowiczów, zam. przy ul. Rynek Nowogrodzki zatrzymano i osadzono w areszcie centralnym. Przyznali się oni do napaści. (e).

Zamach samobójczy w kośc. św. Kazimierza

Zażyła 11 proszków chininy

Wczoraj około godz. 10 w kościele św. Kazimierza zasłabła jedna z modlących się, 18-letnia Halina Janczewska, zam. przy ul. Polowej 6.

Doprowadzona do przytomności Janczewska przyznała się, że w zamiarza samobójczym zażyła 11 proszków chininy. Desperatkę przewieziono do szpitala. (e).

Pół żartem, pół serio

W szkole wiejskiej

Dzieci jednej ze szkół urządziły wycieczkę do Wilna, gdzie zwiedziły wszystkie, co tylko uznali nauczyciel za godne uwagi. Po kilku dniach odbyła się w tej szkole inspekcja. Oto jej fragment.

Inspektor: — Powiedźcie mi, dzieci, co się wam najlepiej podobało w Wilnie podczas wycieczki?

Uczeń: — Drzwi w PKO, co tak krenco sie, tylko kab do ich ronoka przystroić, wtedy pokatać sie można by było.

Insp.: — A jeszcze co?

Uczeń: — Maszynka do rachunków, co sama liczy.

Insp.: — Przejdźmy teraz do innego tematu. Powiedźcie mi, co wicie o Sienkiewiczach?

— ???

Insp.: — Jak to, o Sienkiewiczach nie wicie? No, ty np. chłopcze, czemu nie mówisz?

Uczeń: — Kiedy ja nie wiem ob którego Sienkiewicza pan szpektor pyta sie, ci ob tego Jaśki, co w tamtym koncu żył, ci ob Zygmunta, co kowiem jest — po środku wioski.

Insp.: — A może powie mi ktoś jakiś przykład na — perpetuum mobile?

Uczeń: — U Bonifacki Szczygła jest 3 synów, którzy pędzą w lesie samogon, ale każdy gdzie indziej. Jak którego policja złapie i posadzi do kozy, więc tamci fabrykują. W ten sposób u Szczygła zawsze jest samogon...

Insp.: — Co wicie o Gdańsku?

Dzieci: — Ze będzie nasz.

Z życia kobiecych organizacji społecznych na wsi

W świetlicy szkolnej odbywa się Rumne zebranie kobiet pod przewodnictwem młodej, lecz energicznej dziewczyny. Spośród licznych mówczyń zabiera też głos matka przewodniczącej.

Przewodnicząca: — Koleżanka odbiegła od tematu, wobec czego odbieram jej głos.

Matka — „koleżanka“ — Poczekaj, ty smarkuło, odbiora ja ci miszka sprzed noaa podczas dzisiejszej kociacji. Obaczym tedy, koleżanko, kto z nas starszejszy...

Przewidujący

Na jabłoni siedzi gospodarz i zrywa z niej kwiaty.

Przechodzień: — Na coż to zrywacie, panie gospodarzu?

Gospodarz: — Co mają te uliczniki zrywać potem niedojrzałe owoce i tamać gałęzie, to lepiej ja oboć kwiatem naciesza sie teraz...

Troskliwy synalek

— Mamusiu, oo roku mamy dzień dziecka, dzień matki, a czemu to nie na dniu taty?

Matka: — Widzisz, synku, nie wszystko od razu można zrobić, na to jest kolejka, więc i ojcowie muszą czekać na swoją kolejkę.

Synalek: — W takim razie, niech by zrobiłi tymczasem chociaż noc taty...

Przeholowała...

Higienistka na zebraniu kobiet wiejskich:

— Należy mieć dla rodziny bieżące nocną.

Kobiety: — Paniczka, my dziennych nie mamy.

Środek na pluskwy

Letnikowicz do gospodarza na wsi: — Proszę oczyścić izbę od pluskwów, bo się nie wprowadzę.

Gospodarz: — Jak się pan wprowadził to pluski same się wyprowadzą, bo one nie lubio zapachu miastowych ludzi.

Jan Hopko.

Potrzebna (y) wykwalifikowana pierwszorzędną poleonistka (ta) do starszych klas prywatnej szkoły powszechnej w Wilnie na bardzo dobrych warunkach. Oferty składać do admistr. „K. W.“ sub „Polonistka“

Kupię kamienicę

Kupię kamienicę dochodową w śródmieściu Warszawy lub w jednej z nowych dzielnic Warszawy. Placę całą sumę gotówką w razie przyznania odpowiedniego skonta, w przeciwnym wypadku — 3/4 gotówką, reszta — na weksle. Ofertę z dokładnymi danymi i warunkami proszę przestać na adres administracji pisma pod „Natychmiasto wa zapłata“.

Uwaga: Ofertę proszę przestać natychmiast po ożnieniu IV klasy bieżącej Loterii Klasowej. Na razie nie rozporządzam odpowiednią gotówką, nie wątpię jednak ani przez chwilę, że będę jednym ze szczęśliwych wybrańców Fortuny, gdyż mam takie same szanse wygrania, jak każdy inny.

Posunięcia gospodarcze Litwy po utracie Kłajpedy

Jak wiemy z niedawnych komunikatów prasowych, Litwa po utracie Kłajpedy musiała poddać gruntownej rewizji swój budżet państwowy. Początkowo mniemano, że redukcja budżetu będzie musiała sięgnąć co najmniej pięćdziesięciu milionów litów, jak się później jednak okazało wystarczyło budżet zmniejszyć o 35.000.000, czyli o 9,5 proc. Ostatnie enuncjacje litewskiego ministra Skarbu oraz komentarze w urzędowym „Lietuvos Aidas“ (z dn. 2 VI 39 r.) bliżej wyjaśniają, jak sobie Litwa dała radę z tym budżet co bądź bardzo poważnym, wyłomem w gospodarce ogólnopństwowej jakie sprawiała utrata omawianej części kraju, notabene najbardziej przemysłowej i zamieszkałej.

Jest rzeczą charakterystyczną, że tym razem oszczędności budżetowe nie były poczynione drogą redukcji uposażeń urzędników państwowych (zaznaczyć trzeba — dość wysokich), zdecydowano się natomiast na redukcje innych wydatków, a brak 3.000.000 litów ma być pokryty z funduszu monetarnego.

Również jest rzeczą charakterystyczną, że redukcja budżetu w naszym bezpośrednio nie dotyka rolnika. Pośrednio oczywiście może się ona odbić i na nim. Natomiast jeżeli chodzi o wydatki na popieranie rolnictwa (premie wywozowe) to w zreformowanym budżecie doznały one nawet zwiększenia o 8 milionów litów.

Sumę tę litewskie sfery rządowe uznały za konieczną. W roku ubiegłym na premie wywozowe wydano około 20.000.000 litów. W uprzednim budżecie na rok bieżący, na ten cel przewidziano 10.000.000 litów, i mimo to, że propagowane są usiłania w Litwie te kierunki produkcji, które w chwili obecnej nie wymagają dopłat rządowych, bądź też znajdują łatwiejszy zbył na rynku międzynarodowym, tym niemniej owe 10.000.000 litów przeznaczono na premie wywozowe już wydeklarowano, i tym się tłumaczy ową zwiększenie w budżecie o nowe 20.000.000 litów.

Budżet jednak państwowy musiał być zmniejszony o 35.000.000 litów, czyli na zwiększenie wydatków związanych z popieraniem rolnictwa musiało znaleźć dodatkowe źródła dochodów.

W poszukiwaniu tych nowych źródeł dochodu okazało się jasnym, że oczywiście nie mogą one pochodzić z dodatkowego obciążenia rolnictwa, po pierwsze dlatego, że siła płatnicza

rolnika w Litwie jest i tak nieznaczna, z drugiej zaś strony byłoby niekonsekwencją dążyć do popierania rolnictwa przez zastosowanie dodatkowych jego obciążeń.

W poszukiwaniu tedy nowych źródeł dochodu przede wszystkim zastosowano podniesienie akcyz na piwo i wyroby tytoniowe. Trzeba wiedzieć, że w ostatnich latach nastąpił między innymi w Litwie dość wybitny rozwój przemysłu piwowarskiego. Tak np. gdy w roku 1935 wyprodukowano 5,3 mil. litrów, to w 1938 już 22, mil. litrów. W ciągu pierwszego kwartału, b. r. zauważono dalszy wzrost o 14 proc. Przy podniesieniu akcyzy na piwo przemysł piwowarski nie będzie miał prawa podnieść ceny piwa, ani też pogorszyć jego jakości.

Przy podniesieniu akcyzy na wyroby tytoniowe cena ich sprzedażna będzie mogła być podniesiona. W ten sposób te akcyze będą musieli wytrzymać na swych barkach częściowo przemysłowcy tytoniowi, częściowo zaś spożywczy tych wyrobów. Konsument jednak nie odczuje zbyt dotkliwie tej podwyżki wyniesie ona bowiem np. na 10 sztukach papierosów zaledwie 5 centów. Charakterystyczne jest, iż podniesienie akcyzy dotyczy tytoniu importowanego, co stwarza pewną preferencję dla produkcji miejscowej.

Jednakże podniesienie akcyzy nie jest tak znaczne, ażeby dało się z niej skompletować owe potrzebne

8.000.000 litów. Dlatego też musiano się uciec do innych źródeł dochodu, a mianowicie do zastosowania podatków nadzwyczajnych.

Będą to podatki majątkowe i dochodowe. Nie będą to podatki stałe. Są one zastosowane tylko na okres przejściowy, w którym skarbnicy Państwa doznał nieprzewidzianego wstrząsu.

Podatki nadzwyczajne jakie Litwa ma obecnie zastosować mają na celu zwiększyć siłę nabywczą rolnika i za pewnić eksport. Poziom cen niektórych płodów rolnych na rynkach międzynarodowych, jak wiadomo dotąd jest tak niski, że Litwa podobnie zresztą jak szereg krajów w tej liczbie i Polska bez premii wywozowych eksportować nie byłaby w stanie. Wywóz zaś rolniczy w warunkach litewskich prawie wyłącznie decyduje o dopływie walut zagranicznych i możliwości nabywania importowanych wyrobów przemysłowych.

Reasumując więc należy powiedzieć, że budżet państwowy Litwy został dostosowany do nowych warunków przez: wprowadzenie jak najdalej idących oszczędności w wydatkach rzeczowych, pozostawienie na dotychczasowym poziomie wysokości uposażeń urzędników państwowych, znalezienie nowych źródeł na dodatkowe premie wywozowe, zastosowanie akcyzy i podatków nadzwyczajnych, bez obciążania takowym! — rolnictwa.

J. C.

Czy okólniki M. S. Wewn. obowiązują starostów?

Dnia 10 bm. w Sąd Grodzki w Wilnie wydał wyrok w ciekawej sprawie p. Stefana Wasilewskiego przeciwko Wydziałowi Pow. Wil.-Trokiemu. P. St. Wasilewski od dziesięciu lat był agronomem powiatowym pow. wil.-trockiego. Był on na tyle nieostrożny, że się zanadto szczerze i energicznie zajął realizacją tzw. akcji gen. Żeligowskiego na terenie pow. wil.-trockiego.

Po dziesięciu latach p. Wasilewski został usunięty z zajmowanego stanowiska i przeniesiony wbrew przepisom dotyczącym pracowników etatowych na stanowisko jednego z agronomów gruntych w powiecie. P. Wasilewski objął stanowisko, ale żądał wypłaty przysługujących mu diet i kosztów podróży. Gdy Wydział odmówił wypłaty i zawiesił go w czynnościach, wstąpił na drogę sądową i uzyskał wyrok sąsądzający diety, koszty podróży, nieprawnie wstrzymaną połowę poborów no i oczywiście koszty sądownicze.

Jeżeli do tego dodamy, że Wydział sprowadzał na rozprawie wybitnego specjalistę adwokata z Warszawy, będziemy mieli całkowity obraz poniesionych kosztów.

Zastępuje na podkreślenie, że nie

jest to pierwsza sprawa tego typu. Poprzedziły ją dwie inne, które wypady dla Wydziału Powiatowego nie mniej kosztowne, przynajmniej w g. wyroków pierwszej instancji.

— Nie od rzeczy byłoby zapytać czy p. Starostę Trytko jako Przewodniczącego Wydziału Pow. obowiązują Okólniki M. S. Wewn. z 14 lipca 1938 r. Nr SS. I, 37-12 o dochodzeniu rozliczeń pieniężnych i egzekucyj należności z tytułu stosunku służbowego, który mówi wraźnie:

...Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdziło, że niektóre Związki samorządowe wdają się w przewlekłe procesy sądowe ze zwolnionymi pracownikami o należności niewątpliwie przysługujące tym pracownikom. Tego rodzaju praktyka jest wysoce niewłaściwa, bowiem prowadzi do niewykorzystania siły roboczej i narusza interesy państwa w zbrodniczym procesie. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Państwa Wojewodów o zwrócenie na powyższe bieżące uwagi i wydanie odpowiednich wskazówek, w szczególności do położenia kresu niewłaściwej praktyce, za którą przełożeni zwolnionych samorządowych powinni być osobliwie odpowiedzialni...

Nowe wydatki inwestycyjne Zarządu Miejskiego w Wilnie

Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej uchwalony został trzeci skolei dodatkowy budżet na rok 1939/40. Budżet ten w wydatkach swych składa się wyłącznie z pozycji inwestycyjnych. Na cel ten przeznaczono sumę m. in. następującą sumy:

Na regulację ul. Zawalnej i Jagiellońskiej

oraz na koszty rozbiórki domu przy ul. Zawalnej 5 — 50.000 zł. Jest to kredyt dodatkowy, bowiem według planu robót koszt budowy nawierzchni jezdni na tych ulicach wyniósł na około 320.000 zł.

Na zatrudnienie bezrobotnych przy robotach ulicznych (ziemnych) — 100.000 zł.

W dziale oświaty przewidziany został dodatkowy kredyt w sumie 55.000, w tym: a) na wydatki związane z dokończeniem budowy gmachu szkoły przy ul. Beliny — 42.000 zł, b) na budowę gmachu szkolnego w rejonie ul. Sobocz — 10.000 zł, c) na remonty w innych budynkach szkolnych — 3.000 zł.

Przewidziane wyżej sumy na budownictwo szkolne łącznie z kredytami budżetu głównego i dodatkowego nr 2 — stanowią ogółem 95.000 zł. Są one jednak niewystarczające, gdyż tylko wykończenie i ostateczne urządzenie wnętrza budynku szkolnego przy ul. Beliny wyniesie około 100.000 zł.

W dziale zdrowie publiczne: przewidziano kredyt w wysokości 6000 zł na częściowe wydatki związane z budową stadionu sportowego na Piłomontcie, oraz 3000 zł — na zapoczątkowanie budowy ogródków Jordaniowskich.

W dziale popieranie przemysłu i handlu zapreliminowany został kredyt na zapoczątkowanie budowy miejskiego pawilonu wystawowego na Targach Północnych w kwocie 5000 zł i na dalsze urządzenie terenu Targów Północnych — 6.978 zł.

Ogółem w wydatkach zwyżajnych i nadzwyczajnych budżet dodatkowy zamknięty został sumą 239.578 zł.

Najstarsze mury Wilna Wykopaliska na placu Katedralnym

Na placu Katedralnym od wiosny roku bieżącego p. konserwator dr Kierzkowski prowadzi wykopaliska, które mają na celu zbadanie najstarszych murów Wilna, przebiegających w tym miejscu i zaspanych gruzem oraz rozplanowanie zabudowań średniowiecznych. Badania te mają duże znaczenie dla Wilna, ponieważ mogą rzucić nowe światło na średniowieczną architekturę Wilna oraz w ogóle na kulturę ówczesnych mieszkańców naszego miasta.

Na placu Katedralnym, jak wiadomo, powstało i rozwijało się

NAJSTARSZE MIASTO WILNO,

to też nie jest wykluczone, że badania p. dra Kierzkowskiego mogą dać rewelacyjne rezultaty, jeżeli wykopy będą obniżone do najstarszych warstw kulturowych, zawierających już prawdopodobnie konstrukcje drewniane. W niektórych miejscach natrafiono już przed tym, przypadkowo, podczas robót kanalizacyjnych na jakieś zagadkowe pomosty drewniane. Być może, że są to resztki mostów drewnianych przez Wilenkę, która w owych czasach omijała dzisiejszy cieleśnik z lewej strony. P. konserwator zamierza w czasie najbliższym zbadać możliwie wyczerpująco te zagadkowe konstrukcje drewniane.

Dotychczasowe wykopaliska na placu Katedralnym pozwoliły zbadać rozplanowanie

reży wylotu na plac znajdowała się brama Zamkowa. Dalsze badania mają odsłonić szczytki tej bramy.

Odkopano poza tym fundamenty i fragmenty murów wielu budynków, które pochodzą z czasów od XVI wieku do XVIII wieku. Zarówno fundamenty jak i szczytki murów były wznieszone z cegły i kamieni. Spośród odsłoniętych konstrukcji dało się m. in. wyróżnić szczytki budynku, w którym się mieścił

TRYBUNAŁ LITEWSKI

oraz część oficyny pałacowej. Odkopano 2 duże sklepione piwnice, z których jedna obecnie zalana jest wodą podskórną.

Badania na placu Katedralnym będą trwały prawdopodobnie do sierpnia rb.

Włod.

Zebrań Bazaru Przem.-Lud. w Wilnie

Odkonano w Wilnie walne zebranie członków Bazaru Przemysłowo-Ludowego w Wilnie, którego obroty za rok ubiegły wyniosły 635.000 zł przy zyskach ok. 4.000 zł.

W roku sprawozdawczym Bazar Przemysłowo-Ludowego rozszerzył swoją działalność uruchamiając specjalne punkty wyrobów wełnianych w Opsie, pow. brasławskiego i Lebedziewie, pow. motodeckiego oraz wykończalniami tkanin w Opsie. Wełna używana do tkanin zakupywana była przez Bazar wyłącznie na rynku krajowym. Tkaniny wyrabiane w tych miejscowościach tak pod względem technicznym, jak i estetycznym stoją na wysokim poziomie i są chętnie nabywane zarówno przez miejscowe społeczeństwo, jak i w sklepach centrali Bazaru w Warszawie.

Tkaniny ludowe dekoracyjne lniane cieszą się dużym popytem w przemyśle meblowym. Wyrobem tych tkanin trudni się ludność wiejska w okolicach Wornian, Oszmiany i Smorgoni. Płótna użytkowe tj. zwyczajne płótna wiejskie, jak ręczniki, obrusy itp.

skupywane są w każdej ilości przez Bazar we wszystkich powiatach woj. wileńskiego.

Dalszy plan rozszerzenia zakresu działalności Bazaru Przemysłowo-Ludowego w Wilnie obejmuje rozwój punktów wyrobów samodziałów wełnianych w niektórych miejscowościach pow. dzisiejskiego oraz polegają będzie na dostarczaniu instytucjom państwowym możliwie dużych ilości płótna wiejskiego o wysokiej wartości technicznej.

Poza własnym sklepem w Wilnie, obroty którego z każdym rokiem wzrastają, Bazar Przemysłowo-Ludowego sprzedaje wyroby ludowe przez sklepy założone przez centralę Bazarów Ludowych w Warszawie, Poznaniu, Druskienicach oraz zapomocą sprzedaży komisowej m. in. w miastach Krakowie, Lwowie, Katowicach, Lublinie, Łucku i Stanisławowie.

Należy nadmienić, że Bazar w działalności swej nie poszedł po łatwej drodze cnapnictwa, utrzymując stały wyrób tkanin w ramach przemysłu ludowego.

MURÓW OBRONNYCH

Wilna, biegnących od wieży katedralnej w kierunku ul. Zamkowej, u których

Niepodobna czytać przez godzinę dobrą książkę, nie doznawszy wrażenia uszczęśliwienia

J. Lubbock

Wypożyczalnia Książek

Wilno, ul. Św. Jerzego 3

Nowości szkolne — naukowe

Godz.: 11—18

Kaucja Zł 2,30 Abonament Zł 1,50

Wysyłka pocztą.

Wystawa Wil. Chorągwi Harcerzy

Od 11 do 18 czerwca br. otwarta jest pod Protektoratem Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego, Wystawa Wileńskiej Chorągwi Harcerzy w gmachu Stanicy Harcerskiej im. Biskupa Władysława Bandurskiego w Wilnie, przy ulicy Kamiennej 4. Otwarcie nastąpi w niedzielę o godzinie 12. Zwiedzanie w dni powszednie w godzinach 14—19. Wstęp wolny.

Litewski klub tenisowy rozegra mecz w Wilnie dopiero na jesieni

Litewski Klub Tenisowy w Kownie, który miał przyjechać do Wilna w celu rozegrania tenisowego spotkania towarzyskiego z Wileńskim Klubem Prawników nadesłał list z zawia domieniem, iż w przewidzianym terminie niestety, nie będzie mógł przybyć do Wilna. Powodem odwołania przyjazdu jest niemożliwość zestawie

nia najsilniejszego zespołu, ponieważ z czołowych raket Kowna niektórzy w obecnej chwili odbywają służbę wojskową, inni natomiast bawią na urlopie.

Mecz projektowany odbędzie się w terminie późniejszym, najprawdopodobniej we wrześniu.

Biskup Reynys u Arcybisk. Jałbrzykowski

Ksiądz biskup Mieczysław Reynys, który przybył do Wilna z wycieczką litewskiej Federacji Młodzieży Katolickiej, złożył wizyty ks. arcybiskupowi metropolicie wileńskiemu Romualdowi Jałbrzykowskiemu i ks. biskupowi Kazimierzowi Michalkiewiczowi. Ogedaj ks. biskup Reynys odprawił nabożeństwo w Ostrej Bramie dla młodzieży litewskiej, po

Pierwsze posiedzenie nowej Rady miejskiej odbędzie się w bieżącym miesiącu

Pierwsze inauguracyjne posiedzenie nowej Rady Miejskiej ma być zwołane nie na jesieni, jak to początkowo przypuszczano, ale jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca. Posiedzenie to będzie miało charakter konstytucyjny. Mają być na nim dokonane wybory nowych ławników, oraz wybory poszczególnych komisji ra

dzieckich.

Posiedzenie to prawdopodobnie odbędzie się w lokalu Izby Przemysłowej - Handlowej, a to dzięki temu, że sala posiedzeń Rady Miejskiej w gmachu Magistratu, ze względu na powiększoną obecnie ilość radnych (72), jest za mała.

We wsi Narocz, gm. wojtomskiej — piorun uderzył w cerkiew, szkód jednak nie wyrządził.

Burza nad pow. wilejskim

Przeciągnęła burza nad częścią powiatu wilejskiego, od której ucierpiała między innymi wieś Mielkiewice: od uderzenia pioruna spłonęła nowa stodoła wraz z budynkiem mieszkalnym na szkole Ignacego Dremłuka. W akcji ratunkowej brała udział część mieszkańców wsi Mielkiewice z tamtejszym oddziałem Ochotniczej Straży Pożarnej. Niestety, sprzęt przeciwpożarowy zupełnie nie dopisał, gdyż wąż tłoczny — widocznie zle-

żały, lub nie odpowiednio przechowywany pod naporem wody pękł w kilku miejscach. Dobrze by było, gdyby odpowiednie władze powiatowe, już jeśli nie z obowiązku, to chociaż przez „filantropię“ od czasu do czasu badały stan sprzętu.

Nieszczęśliwe wypadki z powodu nieostrożnej jazdy

Wczoraj ponownie zanotowano w Wilnie kilka nieszczęśliwych wypadków z powodu nieostrożnej jazdy. Młodym inżynierem na ulicy Tockiej nieznanymi szoferami najechał autem z tyłu na cyklistę E. Sobotnika (Piłsudskiego 55), niszcząc mu rower. Sobotnik doznał ogólnych potłuczeń ciała.

Drugi wypadek miał miejsce na ulicy Mleklewicza, gdzie samochód, prowadzony przez Wacława Szarkowskiego (Stara 21), potrafił przechodzącego przez jezdnię 8 letniego W. Kamińskiego (Kalwaryjska 125). Chłopiec doznał ogólnych uszkodzeń ciała. (c).

Napad na cyklistę Sprawców aresztowano

Bezczelnej napaści dokonano wczoraj na cyklistę Adama Burkharda, zam. przy ul. Tyzenhauzowskiej 2. Burkhard wybrał się na wycieczkę rowerem za miasto. Gdy wracając, przejeżdżał przez wieś Góry, położonej na terenie wielkiego miasta Wilna, zo-

stał znieloczek zatrzymany przez dwóch osobników, którzy obalili go na ziemię i zaczęli bić Burkhard zdołał jednak wyrwać się z rąk napastników. Pozostawił rower i zbiegł. Policja aresztowała sprawców napaści. Rower zwrócono poszkodowanemu. (c).

Rzuciła się z Mostu Zielonego do Wilii

Wczoraj wieczorem na oczach licznych przechodniów, rzuciła się z Mostu Zielonego do Wilii młoda niewiasta.

Desperatkę wydobyto z wody, jeszcze z sznurem życia, zaś pogotowie ratunkowe

przewiozło ją do szpitala żydowskiego. — Okazała się nią nie posiadająca stałego miejsca zamieszkania Praskowa Górską. Przyczyną zamachu samobójczego — ciężkie warunki materialne. (c).

Na „Sobieskim“ odjadą robotnicy polscy, którym Niemcy odmawiają wizy

Mimo licznych interwencji, konsulatu niemieckiego w Poznaniu odmawia w dalszym ciągu udzielenia robotnikom polskim wiz przejazdowych przez Niemcy do Francji i Belgii.

Ponieważ większość z nich przybyła do Polski tylko na krótki okres czasu, groziła im utrata pracy w razie niepowrótowania na czas do swych zajęć.

Na szczęście, sytuację robotników polskich zrozumieł ich pracodawca belgijski i francuski, którzy udzielił im dalszego urlopu. Równocześnie władze obu państw przedłużyły Polakom paszporty.

Ponieważ robotnicy nie mogli odbyć podróży przez Niemcy, zdecydowano się wysłać ich drogą morską. Pierwszy transport ma odejść 17 bm. na m/s „Sobieski“.

Hotel EUROPEJSKI w WILNIE

Pierwszorządny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Na FON

Zarząd Związku Zawodowego Literatów Polskich w Wilnie zawiadamia, że dochód z „Wieczoru pisarzy wileńskich“ na FON w dniu 6 bm. w kwocie 35 zł 10 gr przesłał za pośrednictwem oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Wilnie na Fundusz Obrony Narodowej.

Zarząd równocześnie dziękuje p. Ziemowitowi Karpińskiemu reżyserowi Teatrów Miejskich za łaskawe wzięcie udziału w tym wieczorze.

Tajemnice natury w odczytach Polskiego Radia

W sezonie letnim Polskie Radio występuje z dwoma cyklami odczytów przyrodniczych: „Życie kwiatów“ w opracowaniu prof. Władysława Szafera i „Co się dzieje w gniazdach“ — dr Jana Sokołowskiego.

Zdawałoby się, że życie kwiatów należy do tych działów nauki, które są najłatwiejsze do popularyzowania w szerokich kręgach miłośników przyrody. Kwiaty, bowiem, należą do najbliższego naszego otoczenia i umilają nam życie swą wonią i swym pięknem. Niestety — znajomość kwiatów jest u nas raczej powierzchowna, a ich budowę i życie zna tylko nieliczna garstka uczonych. Zadaniem cyklu odczytów prof. Szafera jest nauczyć w sposób łatwy patrzeć na kwiaty tak, aby dostrzegać w bogactwie ich kształtów barw i zapachów rację życiową i sens biologiczny. Tematy poszczególnych odczytów prof. Szafera są następujące: „Dlaczego i dla kogo kwiaty kwitną“, „Kwiaty wabią“, „Uczta na kwiatostanach“, „Mile widziani goście“, „Na rodzinny kwiatostan w przyrodzie“.

Drugi cykl odczytów przyrodniczych wprowadzi nas w tajniki życia ptaków. Dole i nie dole piskląt, troski rodzicielskie ptaków i wiele innych zjawisk, odzwierciedlających przedziwną mądrość przyrody — będzie treścią cyklu odczytów. Poszczególne tematy cyklu będą następujące: „Jak obserwować życie w gniazdach“, „Młoda para zakłada gniazdo“, „Skarb w gniazdku“, „Ciepło rodzinne“, „Piskletka“, „Kłopoty i troski rodzicielskie“.

Wielkim urozmaiceniem tych odczytów będzie specjalna broszura wydana przez Polskie Radio, zawierająca materiał ilustracyjny dla tekstów pogadanek. Szereg rycin i fotografii kwiatów będzie bardzo wartościowym uzupełnieniem radiowych prelekcji. Szczegółnie zwracają uwagę artystyczne zdjęcia ptaków, dokonane przez samego prelegenta dr. Jana Sokołowskiego. Broszura pomocnicza będzie rzeczywiście miłą i pożyteczną pomocą dla radiosłuchaczy, którzy wraz z prelegentami podpatrywać będą tajemnice natury.

„Zasady techniki prawodawczej“

Ukazało się z druku wydawnictwo Prezydium Rady Ministrów pt. „Zasady techniki prawodawczej“ (obowiązujące w zakresie prac prawodawczych Rządu stosownie do zarządzenia prezesa Rady Ministrów z dnia 13 maja 1930 r. Nr 55—63/4).

Poszczególne egzemplarze w cenie 90 gr, są do nabycia w Oddziale PAT Mickiewicza 15—5.

Do „Kurjera Wileńskiego“

NEKROLOGI, OGŁOSZENIA

i WSZELKIE KOMUNIKATY

po cenach bardzo tanich i na warunkach spec. ulgowych przyjmuje

Biurowo Ogłoszeń

Stefana Grabowskiego

w Wilnie, Garbarska 1, tel. 82

Kosztyrysty na żądanie.

Przeniesienie zabytkowego kościołka do Katowic

Magistrat m. Katowic zakupił zabytkowy kościółek drewniany w Syryni (pow. rybnicki), celem przeniesienia go do Katowic. W ub. r. kościółek ten został rozebrany, przewieziony do Katowic i ustawiony w Parku Kościuski na miejscu, gdzie dawniej stała wieża Kościuski. Poświęcenie przeniesionego kościółka odbyło się dnia 11 bm. Po przemówieniu prezydenta miasta dr. Kocura, który przekazał kościółek pod opiekę władz kościelnych, J. Em. biskup Adamski dokonał poświęcenia kościółka.

W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz, liczne organy z woj. śląskiego, w strojach regionalnych, oraz delegacje ludności ze wsi Syryni. Kościółek ten należy do najstarszych kościołów stylowych na Śląsku i w których ludność znajdowała schronienie jeszcze w czasie wojen husyckich. Z aktu erekcyjnego, znajdującego się w posiadaniu znanej historykarki Ojca Drobnego w Rybniku, wynika, że kościółek ten został zbudowany w r. 1305.

Zjazd b. oficerów i żołnierzy VI Bąonu i Brygady

W Warszawie odbył się zjazd delegatów oddziałów Koła VI Batalionu I Brygady Legionów Polskich. Na zdjęciu — uczestnicy zjazdu z przewodniczącym inspektorem armii gen. Piskorem na czele w chwili hołdu w Belwedrze.

Podziękowanie

Wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia i dopomogli w urzędzeniu: „Wieczoru Świetlicowego“ Legii Akademickiej w związku z akcją społeczną, poprzedzającą pracę w obozach akademickich na rubieżach Rzeczypospolitej — w dniu 7 czerwca br., składamy tą drogą jak najserdeczniejsze podziękowanie, a w szczególności pp.: J. Pławskiej, A. Kwiecienowi, E. Jakub-Jakubowski, W. Czuchowski-Pietraszewskiej, E. Cwikły oraz zespołowi radiowemu „Kaskada“, por. A. Rutce i orkiestrze I pp. Leg., Związkowi Urzędników Miejskich, f-mie Weler, p. H. Bartulowi, red. „Głosu Narodowego“, red. „Słowa“, red. „Kurjera Wileńskiego“.

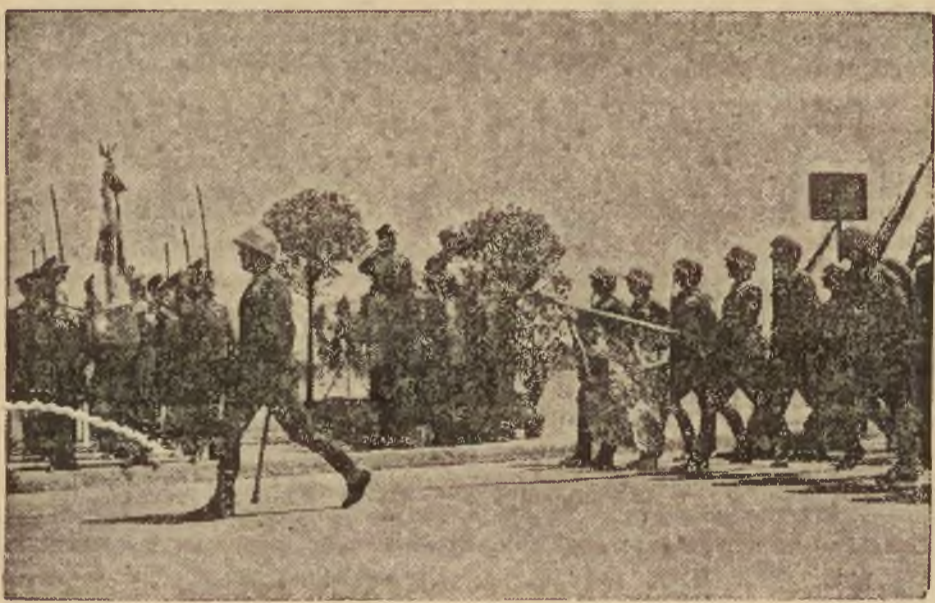
Komitet Obozów
Wojskowo-Spółecznych.

HOTEL „ST. GEORGES“

w WILNIE
Pierwszorządny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

W LITWIE zgłoszenia na prenumeratę „Kurj. Wileńskiego“ przyjmują: F-ma „SPAUDA“ — Kaunas, Maironio 5-a; Księgarnia „STELLA“ — Kaunas. Prenumerata miesięczna 5 litów

Święto pułku Strzelców Kaniowskich

W dniu 10 czerwca odbyło się w Warszawie święto pułkowe pułku Strzelców Kaniowskich. Na zdjęciu — defilada pułku przed inspektorem armii gen. Rómmlem.

MARY RICHMOND

MIŁOŚĆ i PODEJRZENIE

Przekład autoryzowany z angielskiego W. M.

— To ładnie, że pani mnie tu zaprosiła — rzekł Jimmy, siadając na brzegu łóżka i nie zwracając uwagi na jej gest, wskazujący mu krzesło. — Chciałbym wiedzieć, czy pani jest chora, czy coś pani dolega?

— Chora? Nie. — Dziewczyna potrząsnęła głową. — Jestem kaleką. Rozumie pan? Ja nie mogę chodzić.

— Cóż za nieszczęście! — w głosie Jimmy'ego brzmiała nuta szczerzego współczucia. — Jak się to stało? — zapytał.

— To się wcale nie stało — odpowiedziała. — Tak było zawsze... Ale nie mówmy o tym. To tylko próżna strata czasu, a ja nie często miewam gości. Niech mi pan powie, czy oni tam na dole dobrze się bawią?

— Jeżeli to można nazwać „zabawą“ — Jimmy wzruszył ramionami. — Ja tego nie uznaję, wolałbym pozostać tutaj i porozmawiać z panią.

Dziewczyna zarumieniła się z zadowolenia, a jej blade powieki zdrząły nad ciemnymi oczami.

— Wolałby pan na prawdę? To bardzo miło z pana strony. Przyjaciele mojej matki nie często mnie odwiedzają.

— Matki? — zawołał ze zdziwieniem Jimmy.

— Tak. Na mnie mi Fleurette. Czy nie panu nie mówiła o mnie?

— Nie... Nikt nie wspominał o pani. Kto jest pani matką?

— Lilian Crane — właściwie, ona nie jest moją matką, ale jestem jej przybraną córką. Wzięła mnie do siebie, kiedy byłam zupełnie małą.

Dziwna wydała się Jimmy'emu myśl, że taka „ojciska, jaką niewątpliwie była „Tygrysyca Lily“, miałyby adoptować małą kalekę. Coś w tym musiało się kryć. A to „coś“ nie mogło mieć nic wspólnego z jakąś nieznaną zaletą jej charakteru: ta kobieta nie miała żadnych cech dodatnich. Musiała być twarda... twarda, jak żelazo! Ale jakże inną była Fleurette. Biedna mała — nie można było obciążać jej winami Lily i unikać jej towarzystwa.

— Chętnie zabrałbym stąd panią! — rzekł, jak gdyby odpowiadając na własne myśli. — Pani nie godzi się jakoś z otoczeniem.

Fleurette zamyśliła się.

— To samo mówi moja matka. Oczywiście winne temu jest moje kalectwo. Ona powtarza mi często, że mogłabym być jej pomocna, gdybym była jak inne...

— Niech Bóg uchował! — mruknął Jimmy do siebie. A głośno dodał: Czy nie ma nadziei, żeby się to dało uleczyć?

— Chyba nie. Widziało mnie wielu lekarzy specjalistów i wszyscy powtarzają to samo. Muszę się więc z tym pogodzić. Ostatecznie mogłoby być gorzej. A ja nie zaznałam innego życia.

— Dziwna z pani dziwozna! — oświadczył Jimmy z przekonaniem. — Pani Crane musi być z pani dumna!

— O, nie, tak nie jest! — Odpowiedziała Fleurette. — Wiem, że tak nie jest. Jestem tylko zawiadą dla niej.

— Pani nie może być zawiadą dla nikogo! — oburzył się Jimmy. — Pani jest najmniejszą i najdzielniejszą dziewczyną, jaką mi się zdarzyło spotkać! Będę przychodził do pani często, jeżeli pani pozwoli. Pozwoli pani?

Nieśmiało skinęła głową. A twarzyczka jej znów pokryła się rumieńcem zadowolenia. Zanim jednak podjęła rozmowę, na korytarzu rozległy się kroki i drzwi otworzyły się przed Lilianą Crane i idącym za nią Australijczykiem Buttem „Tygrysyca Lily“ podniosła wysoko brwi na widok Jimmy'ego i wesoły uśmiech osiadł na jej ustach.

— Jest zguba! Panie Carter, byliśmy zaniepokojeni zniknięciem pana.

— Wyszedłem do ogrodu i zobaczyłem pannę Fleurette w oknie — tłumaczył się Jimmy. — Była to z mojej strony wielka bezczelność przychodzić tutaj, ale pomyślałem, że rozweseli ją trochę!

Liliana wzruszyła ramionami.

— O, la, la! Tyle hałasu o nic! Bardzo to było miło z pana strony! I jestem pewna, że Fleurette oceniła to należycie, nieprawdaż, cherie? — Liliana musnęła delikatnie ręką policzki córki i odwróciła się do towarzysza: — Billu, oto moja mała.

Australijczyk obejrzał Fleurette badawczo, jak gdyby była zwierzęciem przeznaczonym na sprzedaż. Jego niedbałe zachowanie się wzburzyło Jimmy'ego. Fleurette instynktownie przysunęła się do ścian. Takie małe, nieśmiałe stworzonko! Była, najwyraźniej przestraszona. Wstrętny drab! Co on sobie myśli, żeby przyglądać się jej tymi oczami? Jimmy zacisnął zęby. Czuł wzbierającą w sercu bezwiedną nienawiść do Australijczyka. Nie mógł znieść jego ordynarności, jego uśmiechu, w którym ukazywał rząd nierównych żółtych zębów, jego jastrzębich badawczych oczu i szerokich czerwonych rąk, gęsto obrośniętych na wierzchu... Nie cierpiał tego człowieka!

(D. c. n.)

